

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 303

ngày 22 tháng 4 năm 2001

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thành Tựu

*Qui nguyên giếng mỗi trong thành tựu
Giải quyết chơn hành tự đạt ưu
Thành thật chính mình năng tự đạt
Thâm tình tự đạt chẳng còn mưu*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 19-02-00 đến 25-02-01

Copyright 2001 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cất xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Tại sao làm người không biết thương quý chính mình?
- 2) Dẫn thân độ đời thì phải làm sao?
- 3) Du hành vượt biển vượt núi có hữu ích gì không?
- 4) Phần hồn từ không trung giáng lâm xuống làm người rồi sẽ về đâu?
- 5) Tại sao làm người tái hợp lại vui?
- 6) Ý nguyện của người tu thiền do đâu mà thành công?
- 7) Dự tính của con người làm sao kèm chế?

1) Atlantic city, 19-02-2001 3 : 40 AM

2) Atlantic city, 20-02-2001 8 : 55 AM

<p><i>Hỏi : Tại sao làm người không biết thương quý chính mình?</i></p> <p>Đáp : Thừa làm người mà không biết thương quý chính mình là vì tập quán của sự tham dâm, lúc nào cũng muốn có nhiều mà không giữ, phung phí và hưởng ngoại hơn thua, khổ hành mà không giác</p> <p>Kệ :</p> <p><i>Trí tâm không triển thân tâm động Không tiến không tu tự tréo trồng Duyên đạo tình đời không phát triển Khổ hành tự hại chẳng còn mong</i></p>	<p><i>Hỏi : Dẫn thân độ đời thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa dẫn thân độ đời thì phải hy sinh và nhịn nhục thì mới có kết quả tốt</p> <p>Kệ :</p> <p><i>Dẫn thân tận độ quý hơn tình Phục vụ thương yêu sửa chính mình Đường đạo đường đời chung hợp tiến Tâm thân ổn định chẳng lo phiền</i></p>
<p>3) New York, 21-02-2001 10 : 00 AM</p> <p><i>Hỏi : Du hành vượt biển vượt núi có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp : Thừa duyên may du hành vượt biển vượt núi thì mới cảm thức được sự vĩ đại của Trời Đất chuyển vô cùng</p> <p>Kệ :</p> <p><i>Thiên thượng hơn gian đồng tiến triển Trí óc thông minh tự hiểu mình Cấu trúc hình thành duyên đạt đạo Thành tâm tu luyện tự mình mình</i></p>	<p>4) Monaco, 22-02-2001 2 : 05 AM</p> <p><i>Hỏi : Phần hồn từ không trung giáng lâm xuống làm người rồi sẽ về đâu?</i></p> <p>Đáp : Thừa từ không giới ra đi với hai bàn tay không nhưng bản chất tham dâm đều tạo loạn</p> <p>Kệ :</p> <p><i>Qui hội tham dâm tự tạo phiền Giật giành tưởng được cũng không yên Mất thanh lân trước gieo thêm khổ Học hỏi không ngừng tự tiến nhanh</i></p>
<p>5) Monaco, 23-02-2001 1 : 45 AM</p> <p><i>Hỏi : Tại sao làm người tái hợp lại vui?</i></p> <p>Đáp : Thừa do tình Trời cấu trúc thành người ôm nguyên lý sống động, gặp nhau rất vui</p> <p>Kệ :</p> <p><i>Nguyên lý tái hợp duyên sống động Tình thương dào dạt rõ chơn lòng Quý yêu không bỏ tình giao cảm Thế thái hơn tình tự đón trông</i></p>	<p>6) Monaco, 24-02-2001 3 : 20 AM</p> <p><i>Hỏi : Ý nguyện của người tu thiền do đâu mà thành công?</i></p> <p>Đáp : Thừa ý nguyện do sự kiên trì thành công, nếu chán nản thì uổng cho một kiếp làm người</p> <p>Kệ :</p> <p><i>Thực hành chất phát phải kiên trì Khổ hạnh thành tâm đạt thức thì Duyên đạo tình đời phân rõ rệt Thực hành tại thế chẳng cần nghi</i></p>
<p>7) Monaco, 25-02-2001 3 : 10 AM</p> <p><i>Hỏi : Dục tính của con người làm sao kiềm chế?</i></p> <p>Đáp : Thừa dục tính của con người sẽ kiềm chế tùy tâm hướng thượng hay hướng hạ. Hướng thượng sẽ có cơ hội thoát dục, hướng hạ sẽ bị khuyến rũ không thoát. Cho nên làm người phạm rồi tái phạm là chuyện bình thường gọi là sanh lý</p> <p>Kệ :</p> <p><i>Tham dâm lẫn quần vô cùng tận Trí tuệ không thông lại dễ khùng Bất ổn thần kinh gieo ác ý Thực hành tu tiến trí bao dung</i></p>	

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô các chư Phật, chư Tiên
Nam Mô Phật Bảo Tạng
Nam Mô Phật Vĩ Kiên
Nam Mô A Di Đà Phật, vạn vật thái bình

Kính thưa Thầy,

Trước hết con kính thăm Thầy sức khỏe dồi dào, tâm thân an lạc để tận độ chúng sanh và chúc Đại Hội thành công mỹ mãn.

Sau đây con có một số câu hỏi mong Thầy giải đáp cho con yên tâm để tinh tấn tu hành.

- 1) Để báo thức 11:30 dậy thiền, nhưng buồn ngủ quá, nói thầm thôi ngủ đến 4 AM dậy thiền rồi đi làm luôn, rồi ngủ mê đi thì nghe tiếng chuông reng bên tai, giật mình tỉnh lúc đó 11:44 PM con vội choàng dậy thiền. Mấy ngày sau nghe thêm hai lần nữa nhưng xa hơn, như vậy là tiếng gì? Có phải là ma phá không thưa Thầy?
- 2) Tỉnh thoảng có tiếng xẹt xẹt như tiếng điện chạm trong đầu, làm chóng mặt chỉ một tíc tắc thôi.
- 3) Làm Pháp luân chiếu minh chung quanh rốn cử động và cứng (tỉnh thoảng)
- 4) Có một lần thiền con thấy như ti vi có chấm đen như làn sóng điện, sau đó thấy hình vuông chia làm bốn hình vuông nhỏ màu khác nhau, xong lại thấy những sọc sọc màu cũng khác nhau, như vậy là gì thưa Thầy?
- 5) Tỉnh thoảng có những vòng tròn không sáng lắm từ hai con mắt phóng ra, có những hạt chấm sáng trên đỉnh đầu, hoặc có một đường sáng nơi chân tóc.
- 6) Khi thiền thấy luồng điện xoay tròn, rồi nghe tiếng chim kêu (nghe trên đỉnh đầu), lúc đó mê mê tỉnh tỉnh như vậy là sao thưa Thầy?
- 7) Tỉnh thoảng cảm thấy toàn thân yên lặng và nhẹ nhàng, đầu trống rỗng.
- 8) Thiền thấy sương mù? khói? lửa? là sao thưa Thầy.
- 9) Có lần con niệm Phật nặng cứng cầm, cổ, lỗ tai thì kêu lóc bóc, cổ cũng kêu, chỗ mở ác thì mát như vậy có phải độc tố?
- 10) Thưa Thầy con có rất nhiều giờ sick leave, con phải làm sao? Con không dám nói dối mặc dầu tỉnh thoảng cũng có mệt, nhưng khuya thiền xong thấy khỏe lại đi làm.
- 11) Tỉnh thoảng lạnh nơi mở ác.

12) Thưa Thầy con về Việt Nam có được không? Ra Hà Nội, ông xã con muốn con đi cùng, nhưng con sợ tu còn yếu ớt, về gặp trước nhiều mà thiên chỗ lạ con lại sợ ma, Thầy khuyên con nên thế nào?

13) Thiên thấy chấm đen bằng hột đậu chung quanh sáng.

14) Tỉnh thoảng chấm sáng lóa ra ngay trước mắt.

Con xin dứt lời, cho con gửi lời thăm bà Tám, cô Bé và tất cả bạn đạo. Kính Thầy, N T

=====
Montréal,
Chị N T,

Nhận thơ chị được biết chị đã dốc lòng tu học, đã được chút đỉnh hiện tượng trên bộ đầu. Tôi khuyên chị nên tập trung ngay chơn mày khi nhắm mắt, vì luồng điện sẽ hội tụ ngay đó khi thoát ra. Không nên nhìn ánh sáng trên bộ đầu, chỉ chú ý trung tâm chơn mày, sẽ tập trung và thay đổi tánh tình trở nên thẳng thắn ở tương lai. Thời gian này cần khép mình tu thiền nhiều, không nên về VN rước động vào tâm. Lúc nào cũng niệm Phật, nhớ tưởng cõi trên thanh nhẹ thì mới giải được nghiệp tâm. Tất cả chuyện đời đều là tạm, rốt cuộc cũng trở về không mà thôi, không nên bôn ba vì ngoại cảnh. Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển chuyển động bộ đầu, điều đó rất hữu ích cho phần trí ở tương lai. Bộ đầu phát triển và khai thông là việc rất cần thiết, sẽ có cơ hội hội nhập vào điển giới thanh quang sáng suốt, tương lai chị hoàn toàn tự chủ và không lệ thuộc, sẽ tự đạt ánh sáng vô biên trong nội thức.

Thành thật chúc chị vui khỏe và tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THÔNG BÁO VỀ ĐẠI HỘI DŨNG HÀNH

22-04-2001

Kính thưa quý bạn đạo,
Chúng tôi xin quý bạn lưu ý:

- 1) Thời hạn ghi danh trễ hoặc đóng tiền lần chót (phần 3) cho Đại Hội là **trước 1 tháng 7, 2001.**
Hiện nay, chúng tôi chỉ còn lại 14 phòng category 11 mà thôi.
- 2) Tiền khách sạn cho đêm 26 tháng 10 đã bao gồm tiền xe bus di chuyển từ khách sạn đến bến tàu, và đêm 3 tháng 11 bao gồm tiền xe bus di chuyển ra hí viện Thiên-Ca (Universal Studios).
- 3) Nếu quý bạn không ở khách sạn và muốn đi xe bus do BTC mượn để ra bến tàu, xin quý bạn vui lòng ghi rõ số người khi ghi danh và đóng lệ phí là **17 USD một người** gồm chuyên chở xe bus khứ hồi (roundtrip) từ Hotel Renaissance Marriott đến Bến Tàu Port Canaveral vào sáng thứ bảy 27 tháng 10, và trở về sáng thứ bảy 3 tháng 11. Xin đóng tiền xe bus trước ngày 1 tháng 7, check hay money order xin gửi về:

VoVi Friendship Association of Northern California, PO Box 5234, Oroville, CA 95966.

Thành thật cảm ơn quý bạn,

Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Liên lạc ghi danh:

Mỹ châu và Úc châu: Xuân Mai Tel: (530) 589-6972 Email: maioro@yahoo.com

Canada: Phan Cao Thăng Tel: (514) 362-0259 Email: aphancao@videotron.ca

Âu Châu: Dominique Santelli Tel: (0)(4) 50708355 Email: santelli.dominique@wanadoo.fr

MINH SƯ

Minh sư truyền đạt lý thâm sâu
Hương độ tâm linh quả nhiệm mầu
Lui tối trong đời tâm sáng đẹp
Mở đường hậu bối tiến theo sau
Gieo rắc muôn vàn chơn lý đạo
Kinh thiên, vấn-đáp giúp người mau
Ba cõi đạo chơi nguồn nước tịnh
Tâm không vương mắc ngũ hành râu.

HỌC ĐẠO

Học đạo xem qua rất diệu kỳ
Ngàn phương diệu kế cũng về không
Vô Vi chơn pháp năng hành tiến
Khứ trước lưu thanh cõi mở lòng
Minh triết bao gồm muôn vạn nẻo
Kệ kinh khai mở thấu huyền không
Sớm tối theo nguồn chơn lý đạo
Nhịp nhàng tiến bước mới là thông

THAM THIỀN

Hạ thủ công phu đạt pháp huyền
Mười hai giờ tí nhớ đừng quên
Tham thiền niệm phật ngày đêm tịnh
Gác bỏ ngoài tai thế sự phiền!
Một khối sáng soi trời đất đẹp
Ba ngươn chụm lại mới thành Tiên
Ai bảo tu sao lâu thành Phật
Ta cười hoan hỉ với đạo duyên.

Suisse, Genève, ngày 13 tháng 4 năm 2001

Nguyễn Tân kính bái

Chương 3 : TƯ DUY MỚI

(Tác giả : Thiên Nghi Võ Châu Tuấn)

Để chuẩn bị vào thế kỷ mới, mặt đất này thay đổi khá nhiều và khá nhanh, thời tiết, khí hậu, tâm sinh lý của con người cũng đang biến thiên theo vũ trụ, cho nên con người mới, với những tư duy mới. Tư duy mới này không có hàng rào tôn giáo nào có thể ngăn cản được con người mới ở thế kỷ hai mươi mốt. Con người mới ý thức cao về mình và hiểu hơn về đạo. Sau mấy ngàn năm học hỏi và tiến hóa, con người hiểu thấu hơn về đường đạo. Vì thế những người có dã tâm muốn lợi dụng lòng ngây thơ của tín đồ để thủ lợi giảm đi.

Người ta thấy được rằng, những vị lãnh đạo tinh thần của các tôn giáo cũng là con người, còn phải lo tu, chớ không thể gánh vác thế cho ai hoặc tu dùm ai được. Người tu phải tự hành mới tiến bộ được. Con người muốn nhẹ thì phải thanh lọc cả tâm lẫn thân mới tiến đến cảnh giới thanh nhẹ được. Muốn lên cõi thanh nhẹ mà ta lại giữ mãi thói hư, tật xấu, gieo ác trược nặng nề thì e rằng không thích hợp với trào lưu mới. Chúng ta không đả kích, nhưng nhan nhản trước mắt ta không thiếu những kẻ lừa đời, dối đạo, và chúng ta đã hiểu kẻ bất chánh sẽ không tồn tại với thời gian. Nền văn minh tiến triển thì tâm của con người cũng sáng suốt hơn. Chúng ta thấy rằng chung qui chỉ có cái tâm, người thực hành cố sửa lỗi lầm của mình thì mới tiến, còn màu mè bên ngoài chỉ để kinh doanh, sinh lợi, chắc hẳn không tiến về mặt tâm linh.

Cho nên những người chân tu ở thế kỷ mới, siêng hành đạo chớ không lo giành đạo. Người ta hiểu rằng : hành thiền để trị bệnh, trị mọi bệnh để an bình nội tâm, sống cuộc đời hữu ích và phát triển tâm linh. Con người mới ở thế kỷ mới nhận định được hàng trăm năm qua, người ta chỉ chạy theo hình tướng bên ngoài, nhờ đỡ thầy này, sư nọ, cha kia, mà không thấy được việc trở về sửa mình mới là cần thiết. Cho nên đến nay, những màu sắc lớp áo bên ngoài không còn “ăn khách” nữa, những vị ấy cần phải tu nhiều hơn hầu tránh tai họa cho chính mình, có độ được mình, may ra mới giúp đỡ được người khác.

Những giới luật, nội qui, hàng rào của tôn giáo cũ, giờ đây cần xem lại cho thích hợp với trào lưu mới. Bề trên đã chuyển giải đến tận tâm thức con người, nên con người thông minh, sáng suốt hơn để nhận định mọi việc. Hưởng về đường tu cũng vậy, người ta tìm hiểu cặn kẽ xem đường hướng đó có chính đính không ? Có lợi dụng tín đồ không ? Và pháp môn ấy có giúp ích cho con người giải thoát tâm linh không ? Muốn giải thoát tâm linh, người tu phải có pháp thanh lọc, khử trược lưu thanh nhẹ nhàng cả tâm lẫn thân thì điển quang mới bộc phát lên tầng giới cao được.

Cho nên thế hệ mới họ tu với những pháp mới cho nhanh, cho chắc và cho đúng với trào lưu mới.

Mấy trăm năm qua, con người từng bị gạt với những người làm đạo chưa từng có đạo, nên người tu đứng yên tại đó, vì ỷ lại nơi tha lực, bởi tánh lười biếng, chỉ siêng nhờ vả mà không siêng thực hành, nên những người xấu mới lợi dụng được. Với Pháp Thiên Việt Nam không có giáo điều, không có giáo chủ, con người nằm trong thức hòa đồng làm bạn để cùng tiến, không có cảnh đê đầu cưỡi cổ nhau, lường gạt nhau, mà cùng nhau đi trong lòng thương yêu và tha thứ, học hỏi lẫn nhau, siêng hành pháp để khai triển luồng điển năng sẵn có trong ta để tiến, cùng đem đến niềm vui cho nhau nên có thể gọi đây là : Kỷ Nguyên Di Lạc.

Bao nhiêu những lý luận trong kinh sách cũ, nào là những lý luận mắc mưu, những lý giải trừu tượng không còn “ăn khách” nữa. Thế hệ mới đi vào khoa học thực dụng, đường tu cũng thực dụng.

Người ta hỏi : Thiên để làm chi?

Và được trả lời : Thiên để có sức khỏe cả tâm lẫn thân. Ai ở đời này lại không muốn có sức khỏe, có một tâm thân an định. Nhưng nhìn vào cuộc sống nhộn nhịp hôm nay, tâm hồn của con người gần như phá sản, nên ai cũng muốn có thời gian tĩnh lặng, nhìn đời với nhãn quan rộng rãi bao dung để người ta dễ chịu hơn.

Thế hệ mới đang chạy tốc hành với thời gian, nhưng định hướng kỹ thì thấy người ta đang chạy xuống, xuống thật sâu cùng cực của vật chất, đầy đủ vật chất, dư thừa vật chất, người ta mới tự hỏi : Vật chất đầy đầy như thế để làm gì ? Hưởng thụ được bao nhiêu năm? liệu nó có trường tồn mãi không?....

Ai cũng thấy quá ngắn hạn cho một kiếp người. Người ta giật mình lo sợ, sợ đủ thứ, và nhất là sợ bỏ lại tất cả để ra đi và không biết đi về đâu ? Bao nhiêu câu hỏi lớn xoay quanh trong đầu họ và cả một khung trời cũng muốn sụp đổ. Người ta bám víu vào Pháp Thiền Việt Nam như một cái phao nổi an toàn, một cột trụ vững chắc để con người bình tĩnh hơn, để nhận định rằng : dù trời có sập đất có tan cũng không lay chuyển được họ. Vì đây rõ ràng là cảnh giả, chớ đâu phải cảnh thật. Tạm bợ mấy chục năm rồi ai cũng phải ra đi. Chắc chắn là tôi muốn đi lên thì tôi phải nhẹ. Muốn nhẹ thì phải từ bỏ, dứt khoát bỏ những nặng trước của đời làm trì trệ tôi mấy chục năm qua. Tôi nhờ hành thiền theo Pháp Thiền Việt Nam tức Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, từ từ tôi hiểu mình là ai? Tôi là ai mà nay vui mai buồn, giận đủ thứ và muốn ôm vào lòng đủ thứ, tật bệnh đủ điều và cảnh đời gây cho tôi không biết bao nhiêu phiền phức.

Người ta nói : Thế kỷ hai mươi mốt là thế kỷ của tâm linh. Vậy muốn tiến tới cảnh giới tâm linh có khó không ? Tôi hiểu được rằng : thời nào thì pháp nấy. Với Đại Pháp Thiền Việt Nam như là một phương tiện tốt nhất, phù hợp với trào lưu văn minh vi tính, sẽ giúp chúng ta thông suốt ba cõi : Hạ, Trung, Thượng ; Thiên, Địa, Nhân nhờ chúng ta thanh lọc đúng mức tầng giới điển quang cao hơn, bắt gặp cùng luồng điển thanh nhẹ hơn để hòa hợp.

Bề trên cho chúng ta biết rằng : hiện tại ở mặt đất này, Phật, Thánh, Tiên đang làm việc ráo riết để chuyển người sang chu kỳ mới. Cho nên qua những xác con người, Bề Trên có thể làm được rất nhiều việc, có những thần đồng rải rác khắp nơi, ngay như trong nhà chúng ta, có những đứa trẻ nói nhiều câu, hỏi nhiều điều mà người lớn phải ngạc nhiên và thức giấc. Vì vậy Bề Trên mới rải xuống cho nhân loại một pháp thiền mới gọi là Tân Pháp Thời Đại để con dân ở Đại Nam Tịnh Quốc thực hành và nhân loại khắp thế giới cùng hành để sửa mình với những kỹ thuật mới, nhằm tháo gỡ những bế tắc mà từ lâu những người cũng hành thiền, và hành lâu nhưng không có kết quả vì thiếu kỹ thuật mới của thời đại mới.

Hẳn nhiên chúng ta sẽ bị những người bảo thủ lên án, nhưng đó là chuyện của họ. Hôm nay chúng ta thông báo đến Anh Em với tấm lòng tốt, vô vụ lợi để tùy nghi nơi Anh Em nhận định. Nếu Anh Em cứ dùng mãi “đồ cổ” mà chê những sản phẩm mới hiện đại thì tùy nơi Anh Em. Nhưng có điều ai cũng thấy được rằng : với phi cơ phản lực tối tân thì phải nhanh hơn phi cơ cánh quạt, hoặc xe hơi đời mới phải tốt hơn, nhanh hơn xe tứ mã.

Với tư duy mới, người tu hiểu được lý đạo và phải thực hành mới đạt nên không để cho kẻ xấu mang danh tu mà thiếu tu đi dối đời, dối đạo, lợi dụng tín đồ để vun vén cho mình một thế lực, để hưởng thụ, chúng ta cùng nhắc nhở nhau rằng : ở đời đã bị lừa, vô đạo không khéo cũng bị gạt. Thường thường những người tu chưa đạt, phạm tánh còn nhiều, nên hành động theo tư kỷ và đưa đến tệ hại cho người truyền pháp và những người theo pháp.

Từ lâu chúng ta nghe câu : “Học đạo như lông trâu, thành đạo như sừng thỏ”. Điều này đúng, niềm đam mê đạo của con người lan tràn khắp mặt đất, nhưng tu thành đạo không thấy được bao nhiêu, vì thiếu pháp để thực hành. Nhưng đến hôm nay, với đại pháp mới thì câu nói trên không còn đúng nữa. Vì ở đây

hành càng siêng thì kết quả càng cao, có hành thì chứng nghiệm ngay là có sức khỏe, càng hành thì tánh tình càng thay đổi, hành rốt ráo thì chuyển mở tâm linh đi đến chỗ siêu xuất và mở huệ.

Hôm nay duyên lành đến với ta ở Miền Nam Đất Việt này được Bề Trên ban rải cho chúng ta một phương thiền siêu diệu nhằm cứu dân trong cơn chuyển ngươn này. Dễ mấy khi chúng ta gặp được một đường lối chân chánh, giúp người không vụ lợi mà chỉ lo hành thiện cứu khổ ban vui. Lấy cái vui của người khác làm cái vui của mình, giúp người tiến tức mình tiến, thương người tức thương mình .

Chúng ta đã hiểu : ai nói cũng hay, nhưng nếu không thực hành đúng thì không hay. Vì thế, tân pháp này để giúp cho những ai hăng trần trở, không có yếu quyết để tu thành đạt. Bao nhiêu năm tháng u hoài, giờ này nên mừng được rồi, vì siêu pháp thời đại đã đến với chúng ta. Việc còn lại là liệu chúng ta có đủ trình độ thông minh sáng suốt để hiểu pháp, nắm pháp để thực hành hay không ?

Thói thường con người ai cũng có tính bảo thủ, cho việc mình hiểu là đúng nhất, rồi không chịu học hỏi, tìm hiểu cái hay hơn, nên đứng mãi ở vị trí đó, có khi uổng cả một đời. Cho nên với ý thức mới, chúng ta muốn tiến bộ là chúng ta phải học mãi mãi và hành mãi mãi.

Với tư duy mới của thế kỷ mới, người ta dễ dàng thấy được ngoài duy vật còn có duy linh. Từ lâu có nhiều người không chịu tin có phần thiêng liêng cõi vô hình. Ngày nay người ta nhận định chân xác được rằng : sở dĩ tôi không tin là vì trình độ tôi còn kém, chưa hiểu những chuyện cao siêu. Hôm nay cả thế giới đều công nhận con người ta có hồn, tức là phần điển quang đang ngự trị xác thân này, cho nên triệu triệu người không ai giống ai, đến song sinh cũng khác nhau đó là thể tính đặc thù của phần hồn.

Người ta biết được rằng : chết không phải là hết, chết chỉ là thay đổi trạng thái này sang trạng thái khác. Phần hồn sẽ biến chuyển mãi, đi lên hoặc đi xuống tùy theo nghiệp nợ mà người ấy vay : nặng thì đi xuống, nhẹ thì đi lên. Nếu chết là hết thì nhân loại đâu có thờ kính Đức Thích Ca, Chúa Jésus ...

Con người văn minh hiểu được nhiều khía cạnh của cuộc đời, và thấu suốt lẽ huyền vi bí nhiệm của Trời Đất. Chúng ta thấy rõ là người sơ khai tiền sử không thể nào hiểu được thế giới văn minh ngày nay. Con người luôn luôn tìm tòi học hỏi để tiến bộ, về tâm linh cũng thế. Thiền ở đây không có giáo chủ, không cần lễ nghi tôn giáo, không lệ thuộc nơi người truyền pháp, không có tổ chức như những tôn giáo khác, mà chỉ có người đi trước hướng dẫn người đi sau, rồi cùng nhau nghiên cứu qua thực hành để tự minh chứng đạt thành.

Với kỹ thuật mới tiên tiến hôm nay, đơn giản hơn, dành cho người siêng hành thì kết quả đạt thành đồng loạt, người thành đạo không hiếm hoi như ngày xưa và mặt đất này sẽ thái bình, chúng ta biết pháp thanh lọc, thăng hoa điển quang lên tầng giới cao hơn dễ thành đạt hơn.

Với bản thân tôi, đã và đang gặp không biết bao nhiêu cú sốc làm cho tôi điên đảo, chán chường, không làm ăn gì được, tinh thần sa sút nặng, không còn chỗ bám víu. Bạn tôi khuyên : chỉ có pháp mới cứu được bạn mà thôi nếu bạn chịu thực hành. Bao nhiêu lý thuyết tràn giang và những kiến thức nhồi nhét đầy ắp trong đầu óc tôi lộn xộn quá. Bạn tôi khuyên : Anh hãy cất hết sách vào tủ khóa lại, rồi ném chìa khóa đi, bạn cứ hành giải thì kết quả dễ dàng hơn.

Tôi thực hành thử xem sao ?

Kết quả thật bất ngờ. Bao nhiêu năm tôi cứ tự cho mình là thông minh, học cao hiểu rộng, nhưng thật ra toàn là vá víu chớ không có thực. Người ta phát cho tôi mảnh bằng nọ, bằng cấp kia cho oai, chứ thật ra tôi hoàn toàn dốt, vì tôi không hiểu tôi là ai mà nay vui mai buồn, thần kinh suy nhược không phương cứu. Tôi thuyết giảng nơi này, cố vấn nơi kia, mách nước nơi nọ, còn chuyện của tôi thì tan tác rối bời.

Ăn không ngon và ngủ cũng không yên, tôi không thắng được mình, mang một bản thể to như thế này mà tôi không tự làm chủ được lấy tôi, toàn là che đậy, dấu đim những thói hư tật xấu. Hôm nay hành thiền với kỹ thuật mới này, tôi đã tháo gỡ được những bế tắc trong tôi. Thần kinh đã ổn định, xây dựng được tinh

thần tự chủ vô cùng cần thiết cho nếp sống văn minh của chúng ta. Tôi đã nhận chân được rằng : nói gì thì nói, chỉ có thực hành mới là thực chất.

Tôi đã đọc thiên kinh vạn quyển, lý đạo cao siêu, ý nghĩa thâm sâu, nhưng đó chỉ là giáo lý của các tôn giáo ở thế gian này, đã tồn tại không biết bao nhiêu lâu. Khi giật mình biết đó chỉ toàn là lý thuyết suông ! Nói thì hay nhưng không có thực hành. Và tôi hiểu được rằng : “Bất hành, bất luyện nan thành đạt”. Vũ trụ và con người tương quan mật thiết với nhau. Muốn hiểu biết vũ trụ trước tiên tôi phải hiểu rõ con người. Nhưng từ lâu tôi không hiểu mình, chính tôi mà tôi còn không hiểu, vậy làm sao hiểu người khác ? Tôi dạy tôi chưa được thì dạy được ai đây ?!

Bao nhiêu năm tôi mang danh là giáo sư , thật ra không đúng, đáng lẽ tôi phải từ chức giáo sư, vì tôi không dạy được chính bản thân mình thì mang danh giáo sư mai mỉa quá ! Tôi đã làm trò cười cho thiên hạ qua hành động khéo che đậy của tôi mà thôi, có điều thuốc mà tôi bỏ không được vậy tôi dạy ai đây?!!

Hôm nay với thời đại mới, con người mới ở thế kỷ mới, biết pháp để thực hành, dụng pháp để sửa tâm, thanh lọc bản thể cho nhẹ nhàng, điển quang bộc phát, hòa cảm với đại vũ trụ, trở về trật tự tự nhiên của trời đất mới thấy tầm nhìn của mình lớn rộng và bao quát.

Hiện tại tôi chỉ nhìn thấy trước mặt mục trường quan sát của tôi chỉ 1600 là cùng, muốn thấy phía sau, tôi phải quay mặt trở lại. Tầm nhìn của chúng ta bị giới hạn rõ ràng, vậy mà cứ khoe tôi thông minh, tôi sáng suốt, đủ thứ Hiện thực tôi thấy không cao và hiểu cũng không xa. **Hiểu được chút xíu rồi tôi không sợ ai mà tôi chỉ sợ tôi.** Tôi đã khùng điên bao nhiêu năm, hôm nay mới thấy. **“Tôi chỉ sợ thằng khùng này nó khùng lại một lần nữa thì không ai cứu được”.** (Ông Tám)

Vậy muốn cứu được mình, thì tôi phải chịu bầm dập. Tôi muốn cứu được người thì trước tiên tôi phải cứu tôi, sửa thật sửa để trở nên người tốt mới có thể ảnh hưởng cho người khác. Tôi nhìn cây cảnh đã tạo dáng Bonsai, đúng thế, ai nhìn cũng thích và khâm phục công trình của nghệ nhân. Được như thế, cây Bonsai ấy phải chịu biết bao nhiêu đau đớn, phải bị cắt xén, uốn nắn, phải sống trong môi trường khắc nghiệt mới thành cây cảnh để mọi người chiêm ngưỡng hầu như giã tâm hồn, giá trị của nó rất cao, rất đắt so với cây cùng loại còn hoang dã.

Nhìn giá trị của cây cũng như giá trị của con người. Con người có giá trị là do sự học hành, rèn luyện, tu sửa bản thân mới được mọi người kính trọng và khâm phục; lời nói của người đó có giá trị thuyết phục và có thể làm mẫu cho người khác. Chúng ta đã hành pháp với tư duy ấy. Và hiện nay, khắp năm châu đã biết và hành thiền Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Vậy ai là người có duyên cơ, có tâm đạo tu thiền, hãy nghiên cứu kỹ lưỡng xem, và thực hành chính đĩnh thì kết quả bất ngờ đến với chúng ta.

Chúc quý đạo hữu toại nguyện.
